

PREZES URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW

DELEGATURA URZĘDU OCHRONY KONKURENCJI I KONSUMENTÓW W BYDGOSZCZY

85-097 Bydgoszcz, ul. Jagiellońska 34
Tel. (0-52) 345-56-44, Fax (0-52) 345-56-17, Tel. Centrala (0-52) 32-54-100
E-mail: bydgoszcz@uokik.gov.pl

Bydgoszcz, dnia 24 sierpnia 2001r.

znak: RBG-5002-S-04/01/1011/DK

Decyzja nr RBG 33/2001

Na podstawie art.85 ust.1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (Dz. U. Nr 122, poz. 1319), w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, **odmawia się** wszczęcia postępowania antymonopolowego w sprawie nakazania zaniechania stosowania przez Zakład Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Gniewkowie praktyki ograniczającej konkurencję, polegającej na nadużywaniu pozycji dominującej na lokalnym rynku poprzez narzucanie nadmiernie wygórowanych cen za dostarczane ciepło.

Uzasadnienie

W dnia 5 kwietnia 2001r. do Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów Delegatury w Bydgoszczy wpłynął wniosek Powiatowego Rzecznik Konsumentów w Inowrocławiu (zwanego dalej: Rzecznikiem) o wszczęcia postępowania antymonopolowego w sprawie nakazania Zakładowi Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej w Gniewkowie (zakładowi budżetowemu Gminy Gniewkowo; zwanemu dalej ZGKiM) zaniechania praktyki ograniczającej konkurencję określonej w art. 8 ust. 1 i 2 pkt 1 ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. *o ochronie konkurencji i konsumentów* (zwanej dalej: ustawą antymonopolową).

Rzecznik - powołując się na skargę Pani *dane osobowe* w przedmiocie nieprawidłowego rozliczenia zaliczki na dostawę ciepła za okres od 1 lipca 1999r. do 30 czerwca 2000r. – wskazał, iż ZGKiM pobiera nadmiernie wygórowane ceny za dostarczane ciepło.

Zadaniem Wnioskodawcy, dostawca wykorzystując pozycję dominującą na rynku:

3. z około czteromiesięcznym opóźnieniem zawiadomił odbiorców ciepła o wprowadzeniu nowej *Taryfy dla ciepła* (zgodnie z zapisem zawartym w Część I pkt 2 *Taryfy*, winien to uczynić, co najmniej na 14 dni przed wprowadzeniem nowych cen i stawek opłat);
4. naruszył § 40 rozporządzenia Ministra Gospodarki z dnia 6 października 1998r. *w sprawie szczegółowych zasad kształtowania i kalkulacji taryf oraz zasad rozliczeń w obrocie ciepłem, w tym rozliczeń z indywidualnymi odbiorcami w lokalach* (Dz. U. Nr 132, poz. 867), pobierając opłatę zmienną za ciepło dostarczone na ogrzewanie przez 12 miesięcy w roku, a nie tylko w okresie ogrzewania;
5. dwukrotnie naliczył „opłatę stałą” („opłatę stałą” naliczyła również firma „SIM”, której zlecono rozliczenie kosztów centralnego ogrzewania),
6. nieprawidłowo naliczył opłatę za zamówioną moc cieplną (za podstawę obliczeń przyjął inną cenę za zamówioną moc niż wskazana w taryfie).

Po przeprowadzeniu postępowania wyjaśniającego, działając w imieniu Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów, Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy (zwany dalej organem antymonopolowym), ustalił, co następuje:

Gmina Gniewkowo, prowadząca działalność gospodarczą w formie komunalnego zakładu budżetowego pod nazwą Zarząd Gospodarki Komunalnej i Mieszkaniowej z siedzibą w Gniewkowie, jest przedsiębiorstwem energetycznym w rozumieniu ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. *Prawo energetyczne* (Dz. U. Nr 54, poz. 348 ze zm.).

W dniu 7 czerwca 1999r. decyzją Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki (Nr OPO-820/2254-A/8/99/MW) zatwierdzona została *Taryfa dla ciepła*, opracowana przez wyżej wymienione przedsiębiorstwo. *Taryfa* weszła w życie z dniem 7 lipca 1999r.

Ponadto, ZGKiM zarządza nieruchomości wspólnot mieszkaniowych powstałych na mocy ustawy z dnia 24 czerwca 1994r. *o własności lokali* (Dz. U. Nr 85, poz. 388 ze zm.). Sytuacja taka zachodzi w przypadku budynku mieszkalnego położonego w Gniewkowie przy ul. Pająkowskiego 6, w którym zamieszkuje *dane osobowe*.

Organ antymonopolowy zważył, co następuje:

Ustawa z dnia 15 grudnia 2000r. *o ochronie [...]* chroni interes publiczny, co wynika z treści art. 1 ust. 1 tej ustawy. „*Ustawa określa warunki rozwoju i ochrony konkurencji oraz zasady podejmowanej w interesie publicznym ochrony interesów przedsiębiorców i konsumentów*”. Publiczny znaczy dotyczący ogółu (dostrzeżony przez nieokreśloną z góry liczbę osób, dotyczący ogółu a nie tylko jednostki czy też określonej grupy). A zatem podstawą do zastosowania przepisów ustawy antymonopolowej jest stwierdzenie, że został naruszony interes publiczny, a nie interes prawny jednostki czy też grupy (por. wyrok Sądu Antymonopolowego z dnia 6 czerwca 2001r., sygn. akt XVII Ama 78/00).

W ocenie organu antymonopolowego, w rozpatrywanej sprawie nie można stwierdzić naruszenia interesu publicznoprawnego. W istocie, przedmiotowy spór dotyczy prawidłowości rozliczenia przez Zarządcę (ZGKiM) zaliczek na dostawę ciepła pobranych od *dane osobowe* i innych mieszkańców budynków przy ul. Pająkowskiego 6, 6A i 8 w Gniewkowie.

Należy stwierdzić, że nie każde naruszenie prawa w stosunkach cywilnoprawnych kwalifikuje sprawę do postępowania antymonopolowego.

Wobec powyższego, zarzuty Wnioskodawcy nie mogą być rozpatrywane w płaszczyźnie ustawy z dnia 15 grudnia 2000r. *o ochronie [...]*, a to w związku z cywilnoprawnym charakterem sporu w tym względzie, który może być rozstrzygnięty na ogólnych zasadach prawa cywilnego przed sądem powszechnym.

Warunkiem sine qua non stwierdzenia praktyki ograniczającej konkurencję na rynku jest określenie rynku i stwierdzenie, że przedsiębiorca posiada na rynku pozycję dominującą.

Mając powyższe na uwadze, należy zauważyć, iż w przedmiotowym sporze ZGKiM występuje w roli Zarządcy budynków przy ul. Pająkowskiego 6, 6A i 8, nie zaś w roli przedsiębiorstwa energetycznego, które nadużywa pozycji dominującej na rynku.

Ponadto, nie ulega wątpliwości, że od dnia 1 stycznia 1999r. zatwierdzanie i kontrolowanie taryf dla ciepła, które ustaliły koncesjonowane przedsiębiorstwa energetyczne należy do kompetencji Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki. Tak więc zatwierdzenie przez Prezesa URE taryfy dla ciepła skutkuje domniemaniem, iż zawarte w taryfie ceny są skalkulowane w oparciu o koszty uzasadnione. W taki stanie rzeczy niemożliwym jest uznanie cen zawartych w taryfie za nadmiernie wygórowane, a więc nieuczciwe, o czym mowa w art. 8 ust.2 pkt 1 ustawy antymonopolowej. Prezes Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów nie ma uprawnień, które pozwalałyby weryfikować działalność Prezesa URE, którego decyzja o zatwierdzeniu taryfy ma charakter prejudycjalny wobec działalności organu antymonopolowego. Jedynie Prezes URE uprawniony jest do prowadzenia z urzędu kontroli taryfy. W świetle art. 56 ust. 1 pkt 6 ustawy z dnia 10 kwietnia 1997r. *Prawo energetyczne* „karze pieniężnej podlega ten, kto stosuje ceny i taryfy wyższe od zatwierdzonych”.

Z powyższego wynika, że wskazane byłoby również wystąpienie do Prezesa Urzędu Regulacji Energetyki o zajęcie stanowiska w przedmiotowej sprawie.

Na marginesie organ antymonopolowy zauważa, że postępowanie antymonopolowe winno być prowadzone przeciwko gminie, a nie przeciwko zakładowi budżetowemu gminy (por. uchwała Sądu Najwyższego – Izba Cywilna z dnia 25 kwietnia 1996r., sygn. akt. III CZP 34/96), w związku z powyższym we wniosku o wszczęcie postępowania antymonopolowego jako podmiot stosujący zakazane praktyki należy wskazywać gminę.

Od decyzji niniejszej przysługuje stronom – stosownie do treści art. 479²⁸ k.p.c. - odwołanie do Sądu Okręgowego w Warszawie – Sądu Antymonopolowego, w terminie dwutygodniowym od dnia jej doręczenia, za pośrednictwem Delegatury Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów w Bydgoszczy.

Z up. Prezesa Urzędu Ochrony Konkurencji i Konsumentów

Dyrektor Delegatury w Bydgoszczy

Andrzej Chajęcki

Otrzymują:

Pan Maciej Stefański
Powiatowy Rzecznik Konsumentów
w Inowrocławiu
ul. Roosevelta 23
88-100 Inowrocław

2. Zakład Gospodarki Komunalnej
i Mieszkaniowej
w Gniewkowie
ul. Kilińskiego 9
88-140 Gniewkowo